

vedorganisationer, og der er herved opnået enighed om følgende principper for afgrænsning af virksomhedsbegrebet.

Der tages udgangspunkt i den tekniske driftsenhed, hvorved i denne sammenhæng forstås enheder, som selvstændigt producerer, køber eller sælger varer eller tjenesteydelser. Der lægges herved vægt på, om den pågældende enhed er bemyndiget til selvstændigt at foretage væsentlige arbejds-kraftdispositioner, såsom foretagelse af større udvidelser af eller indskrænkninger i arbejdsstyrken.

Der må ved afgrænsningen i øvrigt tages hensyn til en geografisk opdeling, overvejende arbejdsmarkedsnævnenes regioner.

Der skal etableres adgang til at betragte en række tekniske enheder som én virksomhed i lovforslagets forstand, f. eks. i tilfælde af, at en række butikker af overvejende ensartet karakter og tilhørende en bestemt butikskæde befinder sig inden for en arbejdsmarkedsnævns-region.

Der gør sig for den offentlige sektors vedkommende særlige problemer gældende. Her bør der ved afgrænsning af virksomhedsbegrebet tages væsentlige hensyn til ansættelsesområdet, og for kommunernes vedkommende bør reglen være, at hver kommune betragtes som en enhed i dette lovforslags forstand, dog med mulighed for en opdeling for de største kommuners vedkommende.

I den kommende arbejdsministerielle bekendtgørelse er det i øvrigt hensigten ved nogle omhyggeligt udvalgte eksempler fra forskellige erhvervsområder — og fra såvel den private som den offentlige sektor — at belyse prioriteringen af og samspillet mellem de forskellige anvendte kriterier.

Notat om lovforslagets relation til Lønmodtagernes Garantifond.

Under udvalgets drøftelse med arbejdsministeren den 17. november 1976 gav ministeren tilsagn om udarbejdelse af et notat om, hvorvidt Lønmodtagernes Garantifond vil stå inde for den godtgørelse, som arbejdsgiverne i medfør af § 1, nr. 3, i lovforslaget eventuelt kan være forpligtet til at udrede.

Dette spørgsmål kan besvares bekræftende. Efter § 2 i lov nr. 116 af 13. april 1973

om Lønmodtagernes Garantifond dækker garantifonden krav, som er eller i tilfælde af konkurs ville være omfattet af konkurslovens § 33, stk. 1-4, jfr. stk. 2, herunder krav på løn m. v., krav på erstatning for afbrydelse af arbejdsforholdet samt krav på godtgørelse i forbindelse med opsigelse eller afbrydelse af arbejdsforholdet.

Disse krav dækkes kun, når der er tale om en af de i lovens § 1 nævnte situationer, hvor virksomheden ophører på grund af arbejdsgiverens konkurs m. v.

Konkurslovens § 33 indeholder endvidere en tidsmæssig begrænsning, idet alene krav, der er forfaldet 6 måneder inden ophøret — ved konkurs inden fristdagen — dækkes.

LG-loven indeholder i øvrigt en beløbsmæssig begrænsning til 25.000 kr. pr. lønmodtager, ekskl. feriegodtgørelse.

Det bemærkes, at bestemmelsen i § 95 i det fremsatte forslag til ny konkurslov svarer til den gældende konkurslovs § 33.

Ministeren lovede endvidere oplysning om, hvorvidt Lønmodtagernes Garantifond vil udrede løn til lønmodtagerne i 30 dages perioden i henhold til forslagets § 1, nr. 1 (§ 23 d, stk. 1).

Dette spørgsmål kan ligeledes besvares bekræftende, idet bemærkes, at de i forslagets § 1, nr. 1 (§ 23 d, stk. 1) og § 1, nr. 3 (102 a) nævnte krav — såvel efter Lønmodtagernes Garantifonds som arbejdsministeriets opfattelse — må anses for at være dækket af loven om Lønmodtagernes Garantifond, såfremt denne lovs betingelser i øvrigt er opfyldt.

Notat om forståelsen af begrebet søgående skibe i § 1 a, stk. 2, nr. 2, i lovforslaget om varsling ved større afskedigelser.

Under udvalgets drøftelse med arbejdsministeren den 17. november 1976 gav ministeren tilsagn om udarbejdelse af et notat om forståelsen af formuleringen: søgående skibe i lovforslagets § 1 a, stk. 2, nr. 2.

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 1, stk. 2, c.

Søgående skibe i dette lovforslag må defineres på samme måde som i § 1 i sønæringslov nr. 316 af 26. juni 1975, nemlig som et skib, der anvendes i fart uden for havne, åer, søer eller lignende beskyttede farvande.